

3. Noe și familia sa

(Geneza 6-9)

În zilele lui Noe, nedreptatea și faptele violente ale oamenilor erau mari. De aceea Dumnezeu a decis să distrugă omenirea printr-un potop. Dar El nu a făcut acest lucru fără să-i avertizeze înainte pe oameni. În îndelunga Sa răbdare, Dumnezeu a acordat încă 120 de ani pentru pocăință și întoarcere la El. Petru scrie despre îndelunga-răbdare a lui Dumnezeu care aștepta în zilele lui Noe (1 Petru 3.20). Din nefericire, nu s-a schimbat nimic.

În comportamentul său, Noe s-a dovedit o mare excepție, în comparație cu contemporanii săi. El era un bărbat drept și fără cusur; el umbla cu Dumnezeu la fel ca Enoh înaintea lui. Noe a găsit har în ochii lui Dumnezeu. Oferta de har a lui Dumnezeu s-a îndreptat însă nu numai spre Noe, ci ea a fost și pentru „casa lui“, pentru soția sa și pentru copiii săi. „Tu și casa ta“ este o expresie des întâlnită în Biblie. Dumnezeu dorește să salveze nu numai persoane individuale, ci *case și familii*. Când Dumnezeu a lăsat să vină judecata asupra Sodomei, a decis să-l salveze pe Lot. Când au venit îngerii pentru a distruge cetatea, i-au spus lui Lot: „Pe cine mai ai aici...“ Ei au numit în primul rând chiar pe ginerii acestuia. Lot s-a dus și i-a chemat să vină cu el, dar ei s-au împotrivit să fie salvați și au murit. Dumnezeu a vrut să salveze întreaga familie a lui Lot.

Noe a primit un cuvânt din partea lui Dumnezeu și a pregătit în teamă de Dumnezeu o corabie pentru salvarea casei sale. Când corabia a fost gata, Domnul a spus: „Intră în corabie tu și toată casa ta“ (7.1). Noe a intrat în corabie cu fiii săi, cu soția sa și cu soțiile fiilor săi. Toți au fost salvați. Acești fii și aceste fiice erau toți oameni maturi, aproape de vârsta de o sută de ani! Cât de diferit a fost comportamentul lor față de cel al ginerilor lui Lot!

În Faptele Apostolilor 16 citim întâmplarea despre temnicerul din Filipi. El a strigat plin de teamă: „Ce trebuie să fac ca să fiu mântuit“, iar răspunsul a fost: „Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit, tu și casa ta“ (16.31).

Pentru Noe și familia sa, *corabia* a fost singurul mijloc de salvare; pentru temnicer și casa sa, *crediința în Isus Hristos* a fost singurul mijloc de salvare. „În nimeni altul nu este mântuire, pentru că nu este sub cer niciun alt Nume dat între oameni în care trebuie să fim mântuiți“ (Faptele Apostolilor 4.12). Cât de minunat este când întreaga familie, tata, mama și copiii se pot bucura prin credința în Hristos Isus de mântuirea lui Dumnezeu!

Fiii lui Noe nu au fost salvați prin credința tatălui lor, ci pentru că ei înșiși au intrat în corabie în ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu. Este un mare privilegiu să ai părinți credincioși și să cunoști de tânăr Evanghelia. Dar nimeni nu trebuie să considere că pe baza exemplului și a învățăturilor părinților credincioși va fi salvat. Harul nu este ereditar. Numai pe baza credinței personale poți fi salvat.

În epistolele lui Petru, Noe este numit un predicator (2 Petru 2.5). Despre el este valabil și ceea ce citim în 1 Petru 1.11, și anume că Duhul lui Hristos era în el. Prin acest Duh, Hristos a predicat și prin Noe duhurilor care sunt în închisoare, care au fost odinioară neascultătoare (1 Petru 3.18-20).

Din epistola lui Iuda știm că Enoh a *profetit*, iar din epistola lui Petru știm că Noe a predicat. La ambii, umblarea în teamă de Dumnezeu a fost asociată cu prorocie și predică în public. Astfel, și Pavel a putut să-i îndemne pe credincioși să facă ceea ce au văzut la el și au auzit de la el. Așa să fie și la noi.

După potop, Dumnezeu a încheiat un legământ cu Noe și cu urmașii săi. Semnul acestui legământ este curcubeul în nori. Omul își poate îndrepta privirea spre acest curcubeu și să găsească mângâiere când nori negri se adună. Cunoaștem cu toții în practică norii amenințători, care pot fi atât de înfricoșători: boală, strâmtorare, nenorocire și multe altele. Dar în nori putem privi curcubeul care vorbește despre o speranță vie. Aceasta este Hristos, în care toate promisiunile lui Dumnezeu sunt valabile. Dar nu numai noi privim la curcubeu; Dumnezeu a dat asigurarea că El de asemenea vede curcubeul și nu Își uită promisiunea.

Noe a zidit un altar Domnului și a luat din toate animalele curate și din păsările curate și a adus o jertfă de ardere-de-tot pe altar. Aici este vorba pentru prima dată despre un altar. Jertfa a fost, la fel ca toate jertfele amintite în Geneza, o ardere-de-tot. Celelalte jertfe sunt numite în Levitic și arată în imagine însemnătatea bogată și diversificată a jertfei lui Isus Hristos. Despre aceasta citim în Noul Testament în mod deosebit în epistola către Evrei.

Când a simțit mirosul plăcut, care se ridica de pe altar, Dumnezeu a zis în inima Sa: „Nu voi mai blestema din nou pământul...” (Geneza 8.21). Acest lucru nu s-a întâmplat, pentru că Noe și ai săi ar fi devenit oameni mai buni în corabie. Ei erau exact aceiași, cum ne arată versetul 21. Dar Dumnezeu a decis să lase să acționeze harul pe baza jertfei pe care a adus-o Noe și despre care El și-a exprimat plăcerea.

La fel ca toate jertfele, și aceasta indică spre jertfa adusă de Isus Hristos pe crucea de la Golgota. Acolo, El S-a adus ca jertfă fără cusur lui Dumnezeu (Efeseni 5.2). Prin această jertfă, Dumnezeu a fost deplin satisfăcut și proslăvit. Jertfa pe care a adus-o Hristos, a avut ca prim scop proslăvirea lui Dumnezeu. Dar a fost adusă și *pentru noi*. Doar pe baza acestei jertfe, Dumnezeu Și-a putut găsi plăcerea și în noi. După întoarcerea noastră la Dumnezeu nu am devenit o rasă umană înnobilită față de cei care nu cred.

Parcă văd această familie salvată, grațiată, stând în jurul altarului! L-aș nu-mi un altar de familie. Cunoaștem și noi în familie un astfel de altar? Desigur, nu mă refer în sensul literal. Întrebarea mea este dacă avem un timp pentru a ne strânge ca părinți și copii în jurul Cuvântului lui Dumnezeu, pentru a fi mângâiați și învățați de el. Îi mulțumim împreună pentru binecuvântările Sale? Ne rugăm unii cu alții și unii pentru alții? Dacă facem acest lucru, nu va rămâne fără rod bogat. Ca soț și soție ne vom respecta și iubi unul pe altul, iar pentru copiii noștri vom fi un exemplu, ca și ei să învețe să se iubească unii pe alții și să poarte de grijă unul de altul. Dacă ne lăsăm amăgiți de tot felul de activități, de serviciu, de școală și de obligații și neglijăm slujba pentru Dumnezeu, urmările negative se vor arăta. Oare nu aceasta este cauza pentru care viața de familie poartă atât de puțin caracterul unei familii creștine?

Istoria lui Noe și a familiei sale în continuare ne este prezentată în Geneza 9.8-29. Ce situație apare în familia grațiată! Tatăl eșuează, din nefericire, ca model. Din lipsă de autostăpânire, se îmbată. Se pune în cort pentru a dormi adânc după beție. Mai pot aștepta părinții, când dau un exemplu atât de rău, respect și considerație de la copiii lor? Fiul cel mai tânăr arată clar dispreț. Ceea ce a văzut, povestește cu un fel de plăcere fraților săi.

Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu-i învață pe copii să-i onoreze pe părinți pentru că o merită. Ei au primit de la Dumnezeu autoritate, care trebuie să fie respectată de copii, chiar dacă le vine greu.

Ham este pedepsit, iar pedeapsa este împlinită în fiul său Canaan. Sem și Iafet sunt întristați de comportamentul tatălui lor. Dragostea acoperă totul. Ei arată această dragoste și considerație și sunt răsplătiți cu binecuvântarea pe care le-o dă tatăl lor.